

בקה מוכנה, להגשה לועדה שאני עובד בה." הודיתי להרמן, והבטחתי לבדוק את הצעות.

תמונות

מוכיחות

כ אשר פניתי אל דובר-העירייה, עמית קם שפירא, השתומם זה למשמע-אוזניו.

"פתקים? כאן בעירייה?" נדהם. "אין דבר כזה. ואם יש, אז לא מתיחסים אליהם בכלל ודנים לגבי כל פונה כאזרח רגיל. הנה, ראש העיר הכריז על מדיניות של דלת פתוחה, וכל אזרח יכול לפנות אליו עם בעיותיו. הוא גם מינה עובד מיוחד לשמוע תלונות של אזרחים. הכל זה השמצות.

"הנה, אמרתי שצייץ הכניס ללישכה שלו מיטה כמו לואי ה-14. בבקשה. הנה המיטה. מיטה רגילה בה הוא יכול לנוח לפעמים. אמרתי שראש העיר מנפת את המנגנון? תראה לי איפה!" זה ששפירא היה קודם דובר המיפלגה הליברלית ועכשיו מונה כדובר העירייה, ואילו את הדובר הקודם יוסף גולן מינו כאחראי לפירסומים, זה טיביעי. וזה שצייץ לקח אליו את ישראל גרבינסקי, עסקן ליי-ברלי, ומינהו כמנהל לישכתו, מה רע בזה? וזה שיגאל גריפל וצבי נרר הם עסקנים בכירים במיפלגתם, ועכשיו ראשי המנגנון בעירייה, זה מוכיח על פוליטיזציה? גם הסיפור על בתיאוחתו של אלדו מנגונדולה מצוץ מן האצבע, טען. הוא, אי-שית, צילצל וחקר, ולא היה דבר כזה (בשעתו) — כך מספרים — הבטיח צייץ לבעל מסעדת גונדולה בה הוא נוהג לסעוד, להכניס לעירייה את בתיאוחתו. לאחר שהתמנה, ניסה להכניסה בלישכת סניף-ראשי העיר אוניקובסקי, אבל קמה סעי' רה במנגנון והבחורה נעלמה). "בכלל, טוען עמיקם, תראה לי ראשי עיר אחד שיוורד לקנות בסופרמרקטים כדי לדעת מה כואב לאזרחים. הנה אפילו תמונות המוכיחות זאת."

עזרה

ליהודים

י צאתי מלישכת הדובר, המום כולי, במיסדרון ראיתי שלט: מחלקת יפו והשכונות, ובו כתוב היים טא, יו"ר הוועדה הציבורית ליפו וחיים ליפקין, ראש מחלקה. התברר כי למחלקה שני ראשים, האחד מחירות, האחר מע"מ. סיפור דומה מתגלה בוועדות-המיקרוים. קודם היה בוועדה נציג אחד לקואליציה ואחד לאופוזיציה, והשאר אנשי-מקצוע. עכשיו מינה צייץ שני נציגי קואליציה — אחד מחירות ואחד מהליברלים, שהרי בי-גח"ל הולכים הכל תאומים-תאומים.

החותם

אליעזר סרוקה, יושב-ראש המחלקה המוני-ציפית של המיפלגה הליברלית, מפנה מניי-בקשות לסידור בעיות ללא קושי. מאחר שדובר-העירייה עמיקם שפירא הכריז באוני בפסקנות ושכזו כי אין בעירייה כל שיטת פתקים, ואם ישנה הרי אין מתחשבים בה, ניגשתי לשאל את כותב הפתק המקורי, אליעזר

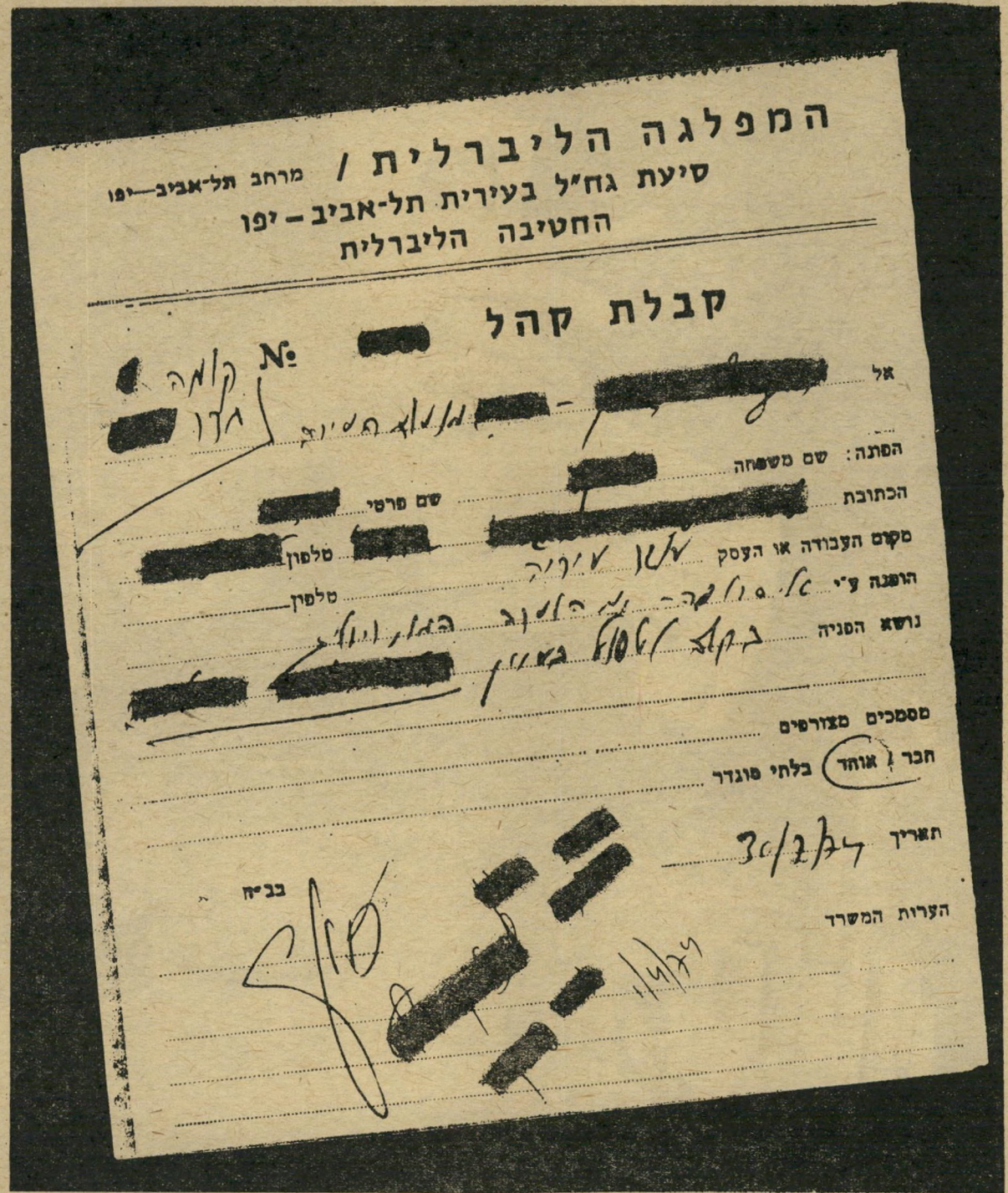
בלחץ הדתיים. בדבר אחד הצליח צייץ — להביא את ל"ע לידי כך שיוותרו לדתיים בכל העניינים עליהם נשבעו לפני הבחירות כי לא יוותרו. בעצם, צייץ אינו חייב להיכנע ל-דתיים, מתוך 31 חברי מועצת-העיר יש לגח"ל 14, לל"ע 2, למפד"ל 2 ולחזית הדתית 1. מולו, באופוזיציה: 11 של ה-

לו את המים, על שלם את החשבוני-נות והוא ניסה שעות לשכנע את הפקידים במחלקת-המים, כי החשבוניות הם של אדם אחר בעל אותו שם, לא הצליח, ולאיש אשה וילדים. אבל רק פנה אליהם חבר-מועצה, והפקידים בדקו שוב ושוב, מצאו כי האיש צודק, ופתחו לו את המים. ישבתי מול סרוקה, הקשבתי לדבריו.

סרוקה, שהיא יושב-ראש הוועדה המוניציפ-פלית של המיפלגה הליברלית בתל-אביב, מה יש לו לומר בנדון. סרוקה היה כולו גאווה על הפתקים. "מה זאת אומרת?" זעם, "לא שמים לב לפיתקאות שלי?" מייד שלף מכיסו רשימה ארוכה-ארוכה של מיקרים, שהוסדרו תודות לפתקים שלו.

זה קורה למחרת הבחירות: הפרוטקציה המיפלגתית

מרימה את ראשה בלי בושה, במיסמך רשמי וחתום

פרוטקציה, שהפכו לחלק משיטות-העבודה של העירייה החדשה. כדי לא להסגיר את מקור הפתק נמחק שם חבר הנהלת-העירייה, שם מקבל הפתק וכן המיספר הסידורי שלו. בתחתית נרשם כי הבעייה הועברה לטיפולו של אחד מעוזרי חבר הנהלת-העירייה.

זו פתק-הפרוטקציה ששלח אליעזר סרוקה אל אחד מחברי הנהלת-העיר, איש סיעתו. בפתק מבקש סרוקה פרוטקציה לנושא הפתק, שהוא גם אוהד-המיפלגה. פתקים כאלה הודפסו בכמויות גדולות עבור בקשות

ההוכחה

"תבין, הסביר לי, לא שהפקידים רעים, אבל הרי הם רק פקידים. אלי באים מיק-רים כאשר הפקידים לא מטפלים מספיק, או למשל כשהפונה אלי לא יודע מהן זכויותיו. אני מקשיב לו, מסביר לו מה הוא יכול להשיג במיסגרת החוק, הכל במיסגרת החוק, ומפנה אותו לחבר-מועצה מתאים. ותמיד, תמיד מתברר כי יש שבר לפניה והוא איש יוצא מרוצה. או מה זה רע? זה שאני עוזר ליהודים להיחלץ מהסח"ת בת של המנגנון העירוני? אני בעצמי!" אומר סרוקה, "הייתי חבר מועצת העירייה ואני יודע מה זה פקיד-עירייה. רק כשפור-נים אליהם בשם חבר-מועצה הם מוכנים לזוז. הנה, למשל, בא אלי אדם שסגרנו

מערך ואחד של בוואר (שפרש מן ה"מפד"ל). כיום, כמאה ימים לאחר שעלה לשלטון, כבר נתן לח"כ וסגן ראש העיר הרב י.מ. אברמוביץ (חזית) די סיבות לשי-בח אותו, ולהכריז: "נקות ששאופותיך-שיאפותינו לטובת עירנו ותושביה, ית-מלאו". לאברמוביץ יש די סיבות להיות שבע-רצון. ראשית, צייץ הגדיל את תקציב המועצה הדתית בשליש בבת-אחת, והוא עומד עכשיו על 13.250 מיליון לירות. שנית, הוא הסכים להגדיל את ההקצבה השנתית לכל תלמידי-ישיבה מ-200 ל-300 לירות לשנה. הגדלה של 50% (1). אבל העיקר הוא, שצייץ מצליח לחסל

ומשום-ימה עלה במוחי כל העת דון קור-ליאונה, הסגדק המפורסם, שפתר לאנשים את בעיותיהם כאשר התייאשו מן המנגנון העירוני-ממשלתי. גם הוא לא ביקש תמור-רה. לא מידה, על-כלי-פנים. **דאגה לתלמידי ישיבה** **י** שיצאתי ממקום פגישתי עם סרוקה (נפגשנו בבית-קפה, מול רחבת העיר-ייה) ראיתי מולי את המקום בו אמורה היתה לקום האנדרטה של יגאל תומרקין, שהקמ-תה בוטלה, כפי הנראה, על-ידי צייץ